



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci navrhovatelky: **Mgr. Bc. P. B.**, bytem, zast. Mgr. Ladislavem Veselým, advokátem se sídlem AK Horní 729/32, 639 00 Brno, proti odpůrci: **Město Újezd u Brna**, se sídlem Komenského 107, 664 53 Újezd u Brna, zast. Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem AK Joštova 74, 602 00 Brno, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán Újezd u Brna ze dne 18.6.2012,

t a k t o :

- I.** Návrh **se zamítá.**
- II.** Navrhovatelka **je povinna** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 10.200 Kč na účet zástupce odpůrce Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba, advokáta se sídlem Joštova 4, 602 00 Brno, do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že je vlastníkem nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví č. 3012 pro katastrální území Újezd u Brna, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno – venkov, a to konkrétně pozemků parc. č. 2217, 2232/17 a 2312/29.

Jedná se o pozemky v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky, které geografickou polohou spadají do oblasti upravené územním plánem vydaným dne 18.6.2012 usnesením č. 18 Zastupitelstva města Újezd u Brna, jehož zrušení se navrhovatelka svým podáním domáhá. Pozemky parc. č. 2217 o výměře 1209m² a 2232/17 o výměře 36m² jsou v územním plánu umístěny v lokalitě pro individuální bydlení č. 5 (BI 5). Pozemek parc. č. 2312/29 o výměře 532m² je umístěn v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky jako plocha zemědělská (Z).

Předmětné pozemky navrhovatelka koupila v roce 2009 za účelem budoucí výstavby rodinného domu pro uspokojení potřeby vlastního bydlení. V té době platným a účinným Územním plánem města Újezd u Brna schváleným v roce 2006 byly všechny výše uvedené pozemky vymezeny v ploše určené pro bydlení, což zcela odpovídalo stavebnímu záměru navrhovatelky. V územním plánu vydaném dne 18.6.2012 je již pozemek parc. č. 2312/29 o výměře 532m² součástí zemědělské plochy, v důsledku čehož byla navrhovatelka bez legitimního důvodu dotčena na realizaci výkonu svého vlastnického práva a cítí se být zkrácena na svých právech.

Z výše uvedeného vyplývá, že jelikož existuje vztah mezi právní sférou navrhovatelky a územím, jež je územním plánem regulováno, navrhovatelka je aktivně procesně legitimována k podání tohoto návrhu.

V části žaloby, kde popisuje **skutkový stav**, uvedla následující:

Zastupitelstvo města Újezd u Brna dne 12.1.2009 usnesením č. 29 bod 29 schválilo pořízení nového územního plánu města, kterým měl být nahrazen v té době účinný Územní plán města Újezd u Brna z roku 2006 zpracovaný Ing. arch. A. K. Pořizovatelem nového Územního plánu města Újezd u Brna je Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby, oddělení územního plánování a památkové péče. Zpracování územního plánu Újezdu u Brna bylo zadáno společnosti zastoupené Ing. arch. V. P. Projednání Návrhu zadání územního plánu města Újezd u Brna se sousedními obcemi, dotčenými orgány, organizacemi a správci sítí proběhlo v termínu od 6.5.2010 do 24.6.2010. Zadání územního plánu bylo schváleno zastupitelstvem města dne 19.7.2010 usnesením č. 46 bod 7.

Dne 14.6.2011 byl pořizovateli předán projektantem zpracovaný Návrh územního plánu města Újezd u Brna. Společné jednání o Návrhu územního plánu Újezd u Brna s dotčenými orgány státní správy, krajským úřadem a obcemi proběhlo dne 4.8.2011. Návrh územního plánu byl upraven na základě Zprávy o projednání Návrhu územního plánu Újezd u Brna ze dne 25.1.2012. Krajský úřad Jihomoravského kraje - OÚPSŘ ve svém stanovisku sp. zn. S-JMK 13394/2012 ze dne 28.2.2012 doporučil, aby bylo zahájeno řízení o vydání Územního plánu Újezd u Brna.

Řízení o upraveném Návrhu územního plánu města Újezd u Brna s veřejným projednáním zahájil pořizovatel v souladu s ust. § 52 stavebního zákona oznámením veřejnou vyhláškou na úřední desce své i Města Újezd u Brna (od 28.3.2012 do 16.5.2012), také způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dne 15.5.2012 proběhlo v sále restaurace Na Rychtě ve městě Újezd u Brna veřejné projednání Návrhu územního plánu Újezd u Brna.

Navrhovatelka uplatnila dne 24.4.2012 proti Návrhu územního plánu města Újezd u Brna řádně a včas námitku s odůvodněním, že v návrhu nového územního plánu dochází k ne nezbytné změně využití pozemku parc. č. 2312/29 z plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou. Námitka byla navrhovatelkou ještě doplněna dne 15.5.2012 na veřejném projednávání Návrhu územního plánu města Újezd u Brna. Námitce navrhovatelky nebylo odpůrcem vyhověno.

Územní plán města Újezd u Brna byl vydán usnesením zastupitelstva města dne 18.6.2012. Územní plán města Újezd u Brna nabyl účinnosti dne 19.7.2012.

Jako **Důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy** uvedla navrhovatelka:

Tato spatřuje důvody pro zrušení napadeného opatření obecné povahy v následujících pochybeních odpůrce:

- a) **Nezákonnost procesního postupu při vydání územního plánu**
- b) **Nedostatečné odůvodnění nevyhovění námitce navrhovatelky**
- c) **Nedodržení zásady proporcionality**

Ad a) Navrhovatelka je přesvědčena, že k vydání územního plánu došlo v rozporu s ust. § 54 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „stavební zákon“) a příslušných ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Dne 18.6.2012 se konalo zasedání zastupitelstva, přičemž dle pozvánky se k územnímu plánu vztahoval jediný bod programu - bod č. 7 s názvem „Seznámení se strategickým plánem města, územním plánem, plánem dotací aj.“. V programu nebyla jediná zmínka o tom, že by na zasedání zastupitelstva mělo dojít k vydání územního plánu. V rozporu s pozvánkou a programem zasedání se však v zápisu ze zasedání zastupitelstva ze dne 18.6.2012 v bodě 4 uvádí, že „*ZM schvaluje Územní plán města Újezd u Brna*“. Jedná se o **zcela jednoznačný exces v rozhodování zastupitelstva, který má za důsledek nezákonnost přijatého usnesení. Odpůrce překročil meze své pravomoci a působnosti.** Z pozvánky jednoznačně vyplývalo, že předmětem jednání bude pouze seznámení zastupitelů a případných zasedání se účastnících občanů s návrhem územního plánu, což při rozsahu a komplikovanosti územního plánu není nic překvapivého nebo neobvyklého, na rozdíl od přijetí usnesení o schválení územního plánu, když to nebylo bodem programu zasedání. Předmětem námítky je materiální zásah do práva zastupitelů, kteří neměli možnost se na jednání věcně připravit, ale i občanů, včetně navrhovatelky, kteří nemohli očekávat schválení a vydání napadeného územního plánu.

Navrhovatelka se zasedání zastupitelstva dne 18.6.2012 osobně účastnila a v rámci diskuse k bodu č. 7 opakovaně předkládala důkazy o tom, že změna týkající se jejích pozemků není nezbytně nutná (viz dále podrobnější argumentace pod bodem Ad b) a c). Žádala, aby se posečkalo s vydáním územního plánu, aby došlo k novému projednání s dotčenými orgány, zejména s, a aby byl územní plán vydán hned napoprvé v co nejlepší možné podobě - tj. ve variantě co nejvíc chránící vlastnická práva navrhovatelky i mnoha dalších občanů za současného chránění veřejného zájmu na vybudování protipovodňové hráze. I přesto, že znovu informovala o stanovisku, byl Územní plán města Újezd u Brna schválen.

Vzhledem k významnosti schváleného dokumentu, který řeší budoucí podobu veškerých ploch na území obce, má navrhovatelka za to, že se jedná o podstatnou procesní vadu, která i osamoceně bez dalších navrhovaných bodů odůvodňuje zrušení napadeného územního plánu jako celku.

Ad b) Navrhovatelka má zato, že jí uplatněná námitka nebyla odpůrcem náležitě vypořádána. Navrhovatelka uplatnila námitku proti Návrhu územního plánu města Újezd u Brna dne 24.4.2012, doplněnou na veřejném projednání dne 15.5.2012, řádně a včas. Podnětem k podání námítky byla skutečnost, že v návrhu nového územního plánu dochází ke změně využití pozemku parc. č. 2312/29 ve vlastnictví navrhovatelky z plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou. Navrhovatelka argumentovala tím, že změnou využití pozemku by došlo k výraznému nucenému omezení vlastnického práva, zmaření jejího stavebního záměru a snížení hodnoty pozemku. Dále argumentovala tím, že ochranná hráz v lokalitě Rychmanov - Dlouhé loučky může být na základě stanoviska, vydaného na její žádost, posunuta až za hranice pozemků ve vlastnictví navrhovatelky.

Námitce navrhovatelky nebylo odpůrcem vyhověno s odůvodněním, že protipovodňová opatření byla zpracována na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, č.j. JMK 39810/2008 ze dne 16.9.2008, které stanovuje pro vodní tok Litavy v ř. km 0,000 až 51,010 záplavové území včetně aktivní zóny, a na základě studie proveditelnosti „Litava - přírodě blízká protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř. km 5,000 (Měnín) až ř. km 16,000 (Újezd u Brna)“, kdy by v případě akceptování požadované změny došlo ke změně uvedených protipovodňových koncepcí a k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu. Navrhovatelka byla odkázána na možnou budoucí úpravu protipovodňové koncepce a budoucí změnu územního plánu.

Navrhovatelka již před podáním námítky proti územnímu plánu opakovaně žádala Ing. arch. P. (dne 30.11.2010, 14.7.2011 a 23.11.2011), aby ke změně využití pozemku parc. č. 2312/29 nedošlo. Navrhovatelka se obracela přímo na projektanta, neboť jí byl tento postup odpůrcem doporučen. Navrhovatelka v této souvislosti dne 19.7.2011 obdržela odpověď projektanta Ing. arch. P., že předmětný pozemek je již za plánovanou ochrannou protipovodňovou hrází, je nově součástí zemědělské plochy, a že tento pozemek bohužel nepůjde využít pro výstavbu. Projektant dále uvedl, že při zpracování návrhu územního plánu byla vedena dosti **dlouhá jednání s povodím Moravy, s.p. o umístění protipovodňových opatření** a nakonec došlo k vymezení míst, kde bude třeba vybudovat ochranné hráze, a kde bude aktivní záplavová zóna, ve které nebude možné provádět žádnou výstavbu.

Obdobnou žádost o zařazení pozemku parc. č. 2312/29 do plochy k bydlení adresovala navrhovatelka projektantovi územního plánu Ing. arch. P. i dne 23.11.2011. Ing. arch. P. opět zopakoval, že s Povodím Moravy, s.p. byla vedena jednání o umístění protipovodňových hrází, došlo k vymezení míst, kde bude třeba vybudovat ochranné hráze, a že předmětný pozemek ve vlastnictví navrhovatelky je již za plánovanou ochrannou hrází. Navrhovatelka byla odkázána na veřejné projednání územního plánu s tím, že svůj požadavek může uplatnit od vyvěšení územního plánu na úřední desku až do veřejného projednání, a že **pokud bude vyhodnocen jako možný**, tak může být zpracován do čistopisu územního plánu.

I přes skutečnost, že z vyjádření ze dne 9.5.2012 jednoznačně vyplývá, že posun protipovodňové hráze za pozemek parc. č. 2312/29 (a současně i desítek dalších pozemků ve vlastnictví jiných osob dotčeným navrženou změnou územního plánu) je **možný**, není v rozporu s celkovou koncepcí přírodě blízkých protipovodňových opatření, a že je dokonce správný, neboť by respektoval celý předpokládaný rozsah zástavby, odpůrce nevzal toto vyjádření vůbec v potaz. Dále z vyjádření vyplývá, že vymezení opatření a funkčních ploch přírodě blízkých protipovodňových opatření bylo provedeno v předstihu před návrhem územního plánu, a že tato opatření nebyla dále podrobně projednávána ani detailně konfrontována se stávajícím územním plánem (pozn.: myšleno návrh územního plánu schválený a vydaný v roce 2006), což je v přímém rozporu s opakovaným tvrzením projektanta územního plánu Ing. arch. P. o dlouhých jednáních s o umístění protipovodňových hrází. jednoznačně tvrzení Ing. arch. P. vyvrátilo, když uvedlo, že nebylo o záměru změnit část plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou kvůli výstavbě hráze informováno, a že s Ing. arch. P. nebyly projednávány alternativy umístění hráze bez nutnosti změny využití pozemků. Přitom pokud by bylo, s.p. informováno o přesném rozsahu plánované výstavby, pravděpodobně by byl tento rozsah respektován. Postup navržený navrhovatelkou dokonce hodnotí z důvodu ochrany zástavby, což je cílem veškerých protipovodňových opatření, i mírně pozitivně. Navrhovatelka se dne 14.5.2012 Ing. arch. P. dotazovala na stanovisko, ze kterého při zpracovávání návrhu Územního plánu vycházel, a dále na způsob projednání jejího požadavku na posunutí hráze za hranici pozemků určených v této době účinným územním plánem z roku 2006 k bydlení. Odpovědi se navrhovatelce nedostalo. Bez odpovědi zůstal i dopis navrhovatelky ze dne 16.5.2012 adresovaný přímo odpůrci, ve kterém opakovaně poukazuje na stanovisko Stanovisko k možnému posunu protipovodňové hráze si vyžádala i obec prostřednictvím starosty. V tomto stanovisku byly uvedeny stejné skutečnosti jako ve vyjádření ze dne 9.5.2012 adresovaném navrhovatelce a bylo zakresleno alternativní vedení hráze šetřící vlastnická práva majitelů pozemků v lokalitě BI 5. I přesto se postoj města nezměnil a námitce navrhovatelky nebylo vyhověno.

Navrhovatelka na základě této skutečnosti oprávněně nabyla dojmu, že stanoviskem se nikdo kompetentní nezabýval a nebyla ze strany odpůrce vůle vyhovět její námitce, i když to nepochybně bylo v možnostech odpůrce bez ohrožení veřejného zájmu - realizace protipovodňových opatření. Nadto argumentace dalším záběrem zemědělského půdního fondu je zcela nelogická, když v obou variantách vedení protipovodňové hráze hráz vede přes pozemky patřící do zemědělského půdního fondu. **Odůvodnění nevyhovění námitce považuje navrhovatelka z těchto důvodů za nedostatečné, zmatečné a nepřezkoumatelné.** Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 16.12.2008, č.j. 1Ao 3/2008-136), „i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a §174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). **Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost“.**

Odpůrce nevzal vůbec v potaz vyjádření k možnosti posunu navržené protipovodňové hráze v Újezdu u Brna, lokalitě Dlouhé loučky ze dne 9.5.2012 - o které navrhovatelka doplnila svou námitku na veřejném projednání územního plánu konaném dne 15.5.2012. V tomto vyjádření se uvádí, že **jako správce povodí řeky Litavy souhlasí s posunutím hráze až za hranice pozemků určených k výstavbě, nebyl tedy**

důvod zasahovat tímto způsobem do vlastnického práva navrhovatelky, potažmo dalších několika desítek subjektů. Odpůrce tak řádně nezdůvodnil, proč není vyhovění námitce navrhovatelky možné.

Takové vypořádání se s námitkou proti územnímu plánu považuje navrhovatelka za povrchní, a ve svém důsledku taky za nehospodárné. Odpůrce by měl při vydávání strategických dokumentů, jakým opatření obecné povahy nepochybně je, postupovat pečlivě a uvážlivě, se zřetelem na nalezení co nejšetrnější varianty pro co nejvíc subjektů s co nejmenšími zásahy do jejich právním řádem zaručených práv. Odpůrce však radši odkázal navrhovatelku na budoucí změnu územního plánu, čímž vlastně nepřímě připustil, že námitce navrhovatelky lze za jistých okolností vyhovět. Nevyvinul již dostatečnou snahu k odstranění nadbytečného zásahu do vlastnického práva navrhovatelky, když byl z její strany s dostatečným předstihem opakovaně o důsledcích vydání nového územního plánu i variantách řešení projednaných s dotčenými orgány informován. Mělo by být v zájmu odpůrce tvořit veškeré akty v co nejlepší možné podobě a kvalitě hned napoprvé, ne již při jejich vydávání a schvalování počítat obratem se změnami.

Výše popsaný postup odpůrce považuje navrhovatelka za rozporný s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb, správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a s ust. § 52 odst. 3 stavebního zákona, jejichž díky odpůrce nedostál. Zcela nepochybně je zde nárok navrhovatelky na to, aby se pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem námitkou navrhovatelky řádně zabýval, rozhodl o ní a uvedl důvody jejího zamítnutí, podklady které k zamítnutí výroku vedly a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení. Rozhodnutí o námitkách však žádnou zmínku o vyjádření neobsahuje, i když bylo pořizovateli známo a předloženo. Je tedy zcela zřejmé, že postup odpůrce při rozhodování o námitkách byl v rozporu se zákonem. I v této fázi lze tedy konstatovat, že jsou zde důvody pro zrušení opatření obecné povahy, neboť postup odpůrce při vydávání územního plánu již ve fázi rozhodování o námitkách navrhovatelky je v rozporu se zákonem.

Ad c) Navrhovatelka je přesvědčena, že napadeným opatřením obecné povahy vydaným dne 18.6.2012 nebyla dodržena zásada proporcionality (přiměřenosti) zásahu do jejího vlastnického práva. Z judikatury Nejvyššího správního soudu se opakovaně podává, že **zásah do práva vlastnického musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděn z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytné možné míře a nejšetrnějším ze způsobů, které ještě vedou rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem, s vyloučením libovůle a na základě zákona**. Navrhovatelka se domnívá, že tyto podmínky pro oprávněnost a přiměřenost zásahu do jejího vlastnického práva nebyly ani přinejmenším dodrženy.

..... ve svém vyjádření ze dne 6.6.2012 adresovaném odpůrci výslovně uvádí, že při zpracování studie proveditelnosti „Litava - přírodě blízká protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř, km 5,000 (Měnín) až ř. km 16,000 (Újezd u Brna)“ nemělo k dispozici přesný rozsah potencionální výstavby v lokalitě, resp. zóny určené k bydlem, pracovníci Povodí Moravy, s.p. vycházeli z ortofotomapy a linií v terénu. Až z podnětu navrhovatelky se dozvěděli, že do zóny bydlení spadal ještě cca 80m široký pás parcel. Závěr je takový, že z hlediska koncepce přírodě blízkých protipovodňových opatření **„není nutná změna užití těchto parcel ze zóny určené**

pro bydlení na zemědělskou plochu“. Povodí Moravy, s.p. současně zakreslilo novou možnou polohu protipovodňové hráze, jejíž trasování je možné v podstatě za stejných podmínek, jako tomu bylo v první variantě omezující vlastnické právo navrhovatelky a dalšího nezanedbatelného počtu osob. Odpůrce se tak nezabýval jak stanoviskem Povodí Moravy, s.p. ze dne 9.5.2012 předloženým včas navrhovatelkou na veřejném projednání územního plánu, tak ani tímto výše popsáním vyjádřením ze dne 6.6.2012 adresovaným přímo odpůrci. Toto jednání odpůrce má nepochybně **znaky libovůle**.

Odpůrce dostatečně nezkoumal existenci veřejného zájmu na vybudování protipovodňové hráze zrovna v navrženém místě, který by nucený zásah do vlastnického práva navrhovatelky umožňoval, i když byl k tomu opakovaně navrhovatelkou vyzýván. Soukromý zájem navrhovatelky na možnost výstavby rodinného domu s velkou zahradou s využitím plochy všech jejích pozemků byl odpůrcem ignorován i přes řádné a včasné uplatnění cestou námitky a mnoha dalších formálních i neformálních upozornění na porušování zásady přiměřenosti zásahu. Jediný deklarovaný důvod pro změnu využití pozemku z plochy pro bydlení na zemědělskou plochu je nutnost protipovodňových opatření, tento však v průběhu dlouhodobého procesu tvorby nového územního plánu s ohledem na stanovisko Povodí Moravy, s.p. odpadl. Opatření obecné povahy tak bylo vydáno **v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu**.

Navrhovatelka dále spatřuje nezákonnost opatření obecné povahy především **v nezkoumání a neprokázání veřejného zájmu** na umístění protipovodňové hráze zrovna v navrženém místě. Opatření obecné povahy totiž přímo a bezprostředně vede k omezení možnosti navrhovatelky na dotčeném pozemku realizovat výstavbu rodinného domu, za jehož účelem pozemky v předmětné lokalitě kupovala. Navrhovatelka poukazuje na příslušnou část usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1Ao 1/2009-120, z níž dovozuje, že při vydání opatření obecné povahy odpůrce nijak nezkoumal, zda může zájem, který sleduje, uspokojit **způsobem, který by znamenal méně intenzivní zásah do sféry práv navrhovatelky**. Navrhovatelka se proto domnívá, že postup odpůrce neobstojí ani v závěrečném kroku algoritmu soudního přezkumu obsahu napadeného územního plánu z hlediska jeho proporcionality. Odpůrcem sledovaný cíl vybudovat protipovodňovou hráz, jejíž potřebu navrhovatelka žádným způsobem nerozporuje, lze dosáhnout stejně, ne-li lépe, posunutím hráze cca o 80m, za současného naplnění podmínky omezovat adresáty opatření obecné povahy co nejméně. Za situace, kdy posunutí hráze nic nebránilo, ani v současné době nebrání, považuje navrhovatelka postup odpůrce a nevyhovění její námitce za neúměrné. Odpůrce se vůbec nepokusil o sladění veřejného zájmu na vybudování hráze a soukromého zájmu navrhovatelky, i když to bylo prokazatelně možné. Po navrhovatelce tak nelze spravedlivě požadovat, aby takové omezení svého vlastnického práva strpěla.

Navrhovatelka pak uvedla dále, že v neposlední řadě považuje za nezbytné zmínit, že podání tohoto návrhu předcházela její soustavná snaha docílit u odpůrce v zákonné lhůtě pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy méně invazivní způsob řešení nastalé situace, než je zrušení územního plánu, a to jeho změnu. O změnu územního plánu v oblasti BI 5 žádala navrhovatelka odpůrce naposledy dne 14.3.2014. Dne 15.5.2014 byl navrhovatelce doručen „Návrh změny územního plánu Újezdu u Brna“ zpracovaný v dubnu 2014 s dopisem, že v případě připomínek se mají s návrhem dotčené osoby obracet na zpracovatele podkladů společnost, a.s. zastoupenou opět stejným projektantem Ing. arch. V. P. Tuto

možnost navrhovatelka využila obratem dne 20.5.2014. V návrhu totiž opět nebylo vyhověno jejímu důvodnému požadavku opřenému o stanovisko Povodí Moravy, s.p. na změnu užití pozemků. Odpověď dostala prostřednictvím e-mailu dne 28.7.2014, a to až po urgencích u odpůrce (viz dopis zastupitelstvu města ze dne 10.7.2014). Dne 30.6.2014, tj. po přibližně dvou letech od vydání územního plánu a neustálé snaze navrhovatelky změnit polohu protipovodňové hráze a tím i využití jejich pozemků, Zastupitelstvo města Újezd u Brna přijalo usnesení č. 34, kterým přijato rozhodnutí o pořízení změny č. 1 územního plánu.

Další dopis obsahující připomínky a výtky ke změně územního plánu adresovala navrhovatelka Zastupitelstvu města Újezd u Brna dne 10.7.2014. Zároveň požádala o projednání věci na nejbližším zasedání zastupitelstva a zaslání stanoviska v této věci. Obec zůstala nekontaktní, dokonce navrhovatelce doporučila, že se má obrátit na soud, cítí-li se poškozena na svých právech. Navrhovatelka se rovněž dotázala Povodí Moravy, s.p., zda je jejich stanovisko ohledně posunu hráze pořád aktuální a beze změny. Obdržela kladnou odpověď s tím, že „z hlediska protipovodňové ochrany nehraje posun hráze v daných intencích (cca 80m) roli“. Dopisem ze dne 26.8.2014 se navrhovatelka opět obsáhle včetně grafických nákrešů vyjádřila k návrhu změny č. 1 územního plánu. Do dnešního dne neobdržela navrhovatelka odpověď Zastupitelstva města Újezd u Brna, kterému opakovaně psala prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem a všemi náležitostmi tak, jak to ukládá správní řád.

Požadavek navrhovatelky na změnu využití pozemků byl sice nakonec zapracován do Návrhu zadání změny č. 1 Územního plánu Újezd u Brna ze srpna 2014, nicméně v návrhu bylo doporučeno neschválit požadavek navrhovatelky. O změně územního plánu dosud nebylo rozhodnuto (přičemž není samozřejmě zaručeno, že by rozhodnutí města bylo v souladu se zákonem a zájmem navrhovatelky), a před uplynutím lhůty k podání toho návrhu ani rozhodnuto nebude. Je tomu z toho důvodu, že Město Újezd u Brna nejdříve na několik měsíců pozastavilo činnost na přijetí návrhu změny č. 1 územního plánu a přijímání připomínek a žádostí k navrhované změně, a posléze bylo dne 22.9.2014 zastupitelstvem města Újezd u Brna přijato usnesení č. 35, ve kterém pod bodem 24 zastupitelstvo rozhodlo, že žádost o změnu územního plánu č. 1 rozšíří o všechny žádosti došlé do 30.11.2014, a že do všech domů Města Újezd u Brna bude opětovně napsán přípis s upozorněním na poslední možnost podání žádosti o změnu územního plánu. Tento přípis byl vytvořen až dne 2.2.2015, tj. po více než čtyřech měsících od zasedání zastupitelstva. Byla v něm dotčeným osobám opět určena nová lhůta pro zaslání připomínek a žádostí do 30.4.2015.

Navrhovatelka pak uvedla, že je jí známa skutečnost, že v roce 2013 došlo k úpravě aktivní záplavové zóny a v podkladech pro krajské plánovací dokumentace (UAP, ZUR) již byla hráz v předmětné lokalitě Dlouhé Loučky posunuta níže po toku. Odsunutá linie hráze je brána jako platná, krajské plánovací dokumentace ji respektují.

V závěru žalobkyně uvedla, že v procesu přípravy opatření obecné povahy včas uplatnila námitku, kterou řádně odůvodnila, mimo jiné i uvedením svého soukromého zájmu na zachování stávajícího funkčního určení, a rovněž se proti novému využití dotčeného pozemku bránila neformálně. Námitka byla podána dne 24.4.2012 se značným předstihem před veřejným projednáním, které bylo veřejnou vyhláškou stanoveno na 15.5.2012. V námitce

namítla nezákonný zásah do jejího vlastnického práva v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu a poukázala rovněž na zmaření snahy o zhodnocení pozemků výstavbou rodinného domu.

Protože podaná námitka nepřinesla navrhovatelce důvodně požadovaný výsledek, obec, zastupitelstvo ani projektant územního plánu či jeho změny již s navrhovatelkou v podstatě nekomunikují a změna č. 1 územního plánu je v nedohlednu, nezbylo navrhovatelce než se obrátit s návrhem na zrušení opatření obecné povahy na soud. Navrhovala, aby soud vydal rozsudek, dle něhož opatření obecné povahy – Územní plán města Újezd u Brna, vydané dne 18.6.2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna se zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Žádala dále, aby soud zavázal odpůrce nahradit navrhovatelce vzniklé jí náklady řízení.

V písemném vyjádření k návrhu odpůrce uvedl, že návrh považuje za nedůvodný.

K námitkám navrhovatelky se vyjádřil takto:

Pokud jde o tvrzenou **nezákonnost procesního postupu** při vydání předmětného územního plánu, pak zcela identická námitka byla zdejším soudem projednána v řízení o zrušení předmětného územního plánu vedeném pod sp. zn. 66A 2/2013, navrhovatel MUDr. J. K., kdy Krajský soud Brno se touto otázkou zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal v rámci rozsudku č.j. 66A 2/2013 ze dne 19.3.2014, jenž byl jako věcně správný následně potvrzen Nejvyšším správním soudem v rozsudku č.j. 10As 96/2014 ze dne 23.4.2015, kterým byl rozsudek krajského soudu potvrzen. V tomto směru lze námitky navrhovatelky s odkazem na zmiňovaná soudní rozhodnutí označit za zcela nedůvodné, neboť odpůrce v rámci schvalovacího procesu zastupitelstvem města nevybočil ze zákonného rámce.

Další námitka navrhovatelky spočívá v tvrzeném **nedostatečném odůvodnění nevyhovění námitce** navrhovatelky vznesené proti předmětnému územnímu plánu ze strany odpůrce. Ze samotného odůvodnění této námitky navrhovatelkou je patrné, že tato námitka, spíše než vůči nedostatečnosti odůvodnění, spočívá v polemice s jeho podstatou, tj. navrhovatelka s odůvodněním vypořádání její námitky nesouhlasí. Z obsahu doložené dokumentace je patrné, že námitka navrhovatelky byla žalovaným řádně vypořádána a odůvodněna. Argumentace navrhovatelky je založena na nesouhlasu s tímto odůvodněním, jenž co do své podstaty vychází z námitky třetí, a to nedodržení principu proporcionality.

Zřejmě stěžejní námitku pak navrhovatelka přináší ve vztahu k **nedodržení principu proporcionality**, kdy na jedné straně stojí údajně neprokázaný veřejný zájem na umístění protipovodňové hráze v konkrétním místě a na straně druhé straně významná omezení vlastnického práva navrhovatelky. I tuto námitku odpůrce považuje za nedůvodnou. V první řadě nutno poukázat na skutečnost, že pozemek navrhovatelky se nachází v rámci záplavového území a v tomto kontextu je navrhovatelka nucena snést omezení vyplývající z principu ochrany veřejného zájmu. K omezení vlastnického práva navrhovatelky (a dalších osob v dané lokalitě) pak došlo na základě zákona - při přijetí nového územního plánu dle stavebního zákona a ve veřejném zájmu, kterým je ochrana proti povodním.

Současně, ve své podstatě se navrhovatelka svou argumentací pouze domáhá alternativního řešení v územním plánu stanoveného protipovodňového opatření - hráze tak, aby docílila stavebního využití svého pozemku. Tento typ námítky však nemůže být předmětem soudního přezkumu.

V této souvislosti lze poukázat na judikaturu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010, čj. 1Ao 2/2010-116), podle níž soudy ve správním soudnictví nalézají vždy o právnosti nebo protiprávnosti správního aktu či postupu; to znamená, že soud zkoumá přijatá opatření pohledem zákona a dalších právních předpisů. Návrh soudu podle § 101a s.ř.s. ale zásadně není nástrojem dodatečného prosazování pouhých zájmů (a contr. práv) interesentů, kteří nebyli úspěšní ve fázi přípravy opatření. Jinak řečeno, řízení před soudem je prostředkem ochrany práv. Není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícímu proti „nesprávnosti“ přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít.

Odpůrce proto navrhoval, aby soud návrh zamítl a zavázal navrhovatelku k náhradě nákladů řízení odpůrci vzniklých.

Žalobkyně pak 5.6.2015 reagovala na písemné vyjádření žalovaného k jednotlivým žalobním námítkám:

Nezákonnost procesního postupu – navrhovatelka uvedla, že je nutno podotknout, že řízení zahájené navrhovatelkou je od případu MUDr. K. co do skutkového základu značně odlišné, a to zejména z důvodu, že navrhovatelka po celou dobu přistupovala k přípravám nového územního plánu aktivně, účastnila se všech svolaných zasedání zastupitelstva a svých práv se domáhala všemi možnými zákonnými prostředky. Navrhovatelka se schválením územního plánu na zasedání zastupitelstva dne 18.6.2012 nepočítala, a s ohledem na obsah pozvánky ani počítat nemohla.

K námitce nedostatečné zdůvodnění nevyhovění námitce žalobkyně navrhovatelka uvedla, že s názorem odpůrce nesouhlasí v tom, že spíše než o nedostatečnost odůvodnění námítky navrhovatelky se jedná o polemiku s její podstatou. Navrhovatelka opřela svou námitku o listinu - vyjádření ze dne 9.5.2012 (odpůrce měl k dispozici vyjádření ze dne 6.6.2012 se stejným obsahem vydané na jeho vlastní žádost), odpůrce se však v odůvodnění námítky s těmito vyjádřeními vůbec nevypořádal. Zákonitě se s nimi vypořádat nemohl, když je ani vůbec nezminil. Z tohoto důvodu nelze námitku považovat za řádně vypořádanou, když není reagováno na všechny její body. Navrhovatelka proto nejenže nesouhlasí s tím, že spíše polemizuje s podstatou odůvodnění, ale ani s tvrzením odpůrce, že námitka byla odpůrcem řádně vypořádána a odůvodněna. Navrhovatelka trvá na tom, že odpůrce řádně neodůvodnil, proč nebylo možné námitce navrhovatelky vyhovět.

K poslední námitce, a to nedodržení principu proporcionality navrhovatelka uvedla, že nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že se domáhá alternativního řešení v územním plánu stanoveného protipovodňového opatření. V souvislosti s tím je nezbytné si uvědomit, že alternativním řešením je právě napadené opatření obecné povahy ze dne 18.6.2012.

Předmětné pozemky totiž navrhovatelka koupila v roce 2009 za platnosti a účinnosti Územního plánu města Újezd u Brna schváleného v roce 2006, kdy byly všechny výše uvedené pozemky vymezeny v ploše určené pro bydlení, což zcela odpovídalo stavebnímu záměru navrhovatelky. Protipovodňová hráz vedla až za hranici pozemků navrhovatelky. Navrhovatelka si samozřejmě byla při koupi pozemků vědoma toho, že se nachází v rámci záplavového území, dle územního plánu z roku 2006 se však počítalo s výstavbou protipovodňové hráze, což navrhovatelce přišlo jako dostatečné opatření. Navrhovatelka svým jednáním ani podaným návrhem na zrušení opatření obecné povahy nebrání výstavbě protipovodňových opatření a byla by ochotna snést příslušná omezení vyplývající z principu ochrany veřejného zájmu, ale pouze v případě, že by neexistovalo jiné řešení. se však jednoznačně vyjádřilo, že zásah do vlastnických práv navrhovatelky není z pohledu protipovodňové ochrany nezbytný. Bylo tedy možné nastolit stav, kdy je dostáno veřejnému zájmu bez takto intenzivních zásahů do stávajícího vlastnického práva navrhovatelky.

S ohledem na skutečnosti uvedené v návrhu a s ohledem na skutečnosti uvedené v této replice, má navrhovatelka jednoznačně za to, že bez legitimního důvodu byla dotčena na realizaci výkonu svého vlastnického práva a cítí se tak být zkrácena na svých právech. Zahájené řízení rozhodně není sporem o využití území, jak se mylně domnívá odpůrce, nýbrž v tuto chvíli jediným možným prostředkem ochrany práv navrhovatelky. Odkaz odpůrce na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek ze dne č.j. 1Ao 2/2010-116, je tak nepřihodný. Zdůraznila, že jednání odpůrce při odůvodňování námitek a schvalování nového územního plánu má znaky libovůle, a že napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu.

Na repliku navrhovatelky pak reagoval odpůrce podáním, doručené soudu 25.6.2015, kde uvedl, že lokalita, ve které se nachází pozemek navrhovatelky, je z hlediska protipovodňových opatření řešena již dlouhodobě a odpůrce intenzivně hledá taková řešení, která by pro vlastníky pozemků v daném území byla co nejméně omezující. Navrhovatelka si však musela být v době, kdy předmětný pozemek pořídila do svého vlastnictví, jeho přináležitosti do záplavové zóny vědoma, neboť v daném období byla zaměstnankyní Městského úřadu města Újezd u Brna. Pokud tedy za daných okolností přistoupila ke koupi dotčeného pozemku, byla o jeho charakteru a poměrech v území informována a jednalo se o spíše o spekulativní investici z její strany, neboť cena odpovídala věcným rizikům.

Navrhovatelka není jediným vlastníkem pozemků v daném území, odpůrce řeší dlouhodobě požadavky dalších vlastníků pozemků v daném území, toto řešení však musí být provedeno komplexně.

Pro úplnost považuje odpůrce za vhodné situaci v dané lokalitě a postup přijímaných opatření blíže popsat a navrhnout k provedení listinné důkazy.

Již déle než rok připravuje odpůrce v dané lokalitě studie pozemkových úprav, jejichž realizace je však soustavně ztěžována existencí záplavového území. K prokázání tvrzení odpůrce o svém aktivním přístupu při hledání takových úprav území, které by co nejméně zasahovaly do vlastnických práv vlastníků pozemků v dané lokalitě, včetně navrhovatelky, předkládal odpůrce soudu důkazy (např. zápisy z jednání odpůrce s Ing. arch Z., včetně příslušné smlouvy, související zápisy Rady a Zastupitelstva odpůrce, korespondence

s, ze které analogicky vyplývá, že je problém stále řešen, dopisy, korespondence, jednání ve věci změny územního plánu č. 1, tzv. dotazníky, požadavky, atd.).

Z technického hlediska je základním problémem daného územní to, že pro možnou realizaci výstavby by bylo nezbytné navést celou plochu zeminou o 1m² do výšky, což je z hlediska nákladů i technického řešení neproveditelné. Stavby v těchto místech by musely být kotveny až na rostlou zeminu, nebo by musely být založeny na piloty či základovou desky. Současně v dané lokalitě není dořešena ani otázka veřejných komunikací, neboť stávající komunikace není možno zpevnit ani opravit z toho důvodu, že jsou umístěny na pozemcích náležejících do vlastnictví třetích osob.

Toto doplnění předkládá odpůrce z důvodu, aby doložil svou snahu řešit problematiku záplavového území, v němž se pozemek navrhovatelky nachází. Odpůrce má za vhodné doložit, že se věcnou podstatou námitek nejen navrhovatelky, ale i dalších dotčených vlastníků pozemků v daném záplavovém území, skutečně věcně a dlouhodobě zabývá, a hledá taková řešení, která by vlastnické právo dotčených vlastníků omezovala co nejméně.

Na toto vyjádření reagovala navrhovatelka replikou, v níž uvedla, že si byla v době koupě pozemku skutečně vědoma skutečnosti, že jsou pozemky umístěny v záplavové zóně, nicméně stěžejní je fakt, že se současně jednalo o stavební pozemky v ploše určené k bydlení. Žaloba byla podána právě z důvodu, že pozemek parc. č. 2312/29 byl novým územním plánem z roku 2012 vymezen jako součást zemědělské plochy, čímž došlo k významnému zásahu do vlastnického práva navrhovatelky, ne z důvodů týkajících se protipovodňových opatření. Dále uvedla, že veškeré odpůrcem označené a doplněné podklady k prokázání tvrzení odpůrce o svém aktivním přístupu při hledání takových úprav území, které by co nejméně zasahovaly do vlastnických práv vlastníků pozemků v dané lokalitě, jsou mladšího data, než je červen 2012, kdy byl vydán nový územní plán. Navrhovatelka však na rozdíl od odpůrce vyjadřuje pochybnost o tom, že předložené dokumenty svědčí o snaze odpůrce co nejmíň zasahovat do vlastnických práv vlastníků pozemků. Dokumenty se z velké části týkají územní studie či pozemkových úprav a nikoliv občanům města avizované změny územního plánu. Je nelogické a nevhodné zadávat zakázku a uzavírat smlouvu s dodavatelem projektové dokumentace na protipovodňová opatření, když není dořešena otázka změny územního plánu, je veden soudní spor o jeho zrušení a protipovodňová opatření jsou odpůrcem v zásadě vedena v jiném místě, než je tomu v nadřazeném dokumentu – Zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje. Zásady územního rozvoje počítají s vedením hráze v „odsunuté“ poloze (odpovídá stavu z roku 2006, tj. dřívějšímu územnímu plánu, kdy si navrhovatelka pozemky koupila), za hranici pozemku navrhovatelky, zadání projektové dokumentace počítá s umístěním hráze podle územního plánu z roku 2012. Odpůrce nelogicky zadal zpracování územní studie v době, kdy probíhalo zpracování návrhu na změnu územního plánu, navíc zadání územní studie proběhlo bez vědomosti vlastníků dotčených pozemků a bez zajišťování jejich záměrů a stanovisek k možnému budoucímu nakládání či využívání těchto pozemků. Uvedené skutečnosti hodnoceny ve vzájemné souvislosti svědčí o tom, že odpůrce nemá nejmenší zájem na přijetí změny územního plánu, komunikovat se svými občany a co nejmíň zasahovat do jejich vlastnických práv. Veškerá aktivita odpůrce doložená přílohami podání ze dne 25.6.2015 je z doby po vydání napadeného územního plánu a ve vztahu k podané žalobě je z tohoto důvodu bez právního významu.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

K jednotlivým žalobním námitkám žalobkyně soud uvádí následující.

K první žalobní námitce **nezákonnost procesního postupu při vydání územního plánu.**

Krajský soud v Brně se s touto námitkou navrhovatelky neztotožňuje, naopak v tomto směru přitakává stanovisku odpůrce uvedenému v jeho vyjádření k návrhu.

Soud uvádí, že tato námitka byla skutečně již vypořádána Krajským soudem v Brně v rozsudku č.j. 66A 2/2013-65 a stanovisko Krajského soudu v Brně k této námitce pak bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 10As 96/2014-62.

Soud uvádí, že tato námitka byla vypořádána při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán města Újezd u Brna ze dne 18.6.2012, tedy se jedná o stejný územní plán, jehož zrušení v nyní posuzované věci se domáhá navrhovatelka.

Ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod č.j. 66A 2/2013 byl navrhovatelem MUDr. J. K., bytem 9. května 826, Újezd u Brna a odpůrcem město Újezd u Brna a jednalo se rovněž o zrušení opatření obecné povahy, a to Územního plánu města Újezd u Brna z 18.6.2012. MUDr. J. K. jako jednu námitku ve svém návrhu uvedl stejnou námitku, a to nezákonnost procesního postupu při vydání územního plánu. Namítal tedy také nezákonný exces zastupitelstva odpůrce při schvalování územního plánu na zasedání dne 18.6.2012, neboť schvalování nebylo bodem zveřejněného programu zasedání. To mělo způsobit netransparentnost přijetí územního plánu a zásah do jeho práva a dalších občanů odpůrce být informován o tom, že dojde ke schvalování územního plánu.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 23.4.2015 uvedl, že „*krajský soud dospěl ke správnému závěru, že formulace bodu 7. programu na pozvánce byla dostatečným podkladem pro schválení (vydání územního plánu zastupitelstvem odpůrce dle § 54 odst. 2 stavebního zákona na zasedání dne 18.6.2012). Stěžovatel byl řádně pozvánkou informován o místě, dni a čase konání zasedání zastupitelstva a z pozvánky jasně vyplývá, že zastupitelstvo bude projednávat a řešit územní plán odpůrce. Zákon neukládá městskému úřadu povinnost uvést v pozvánce striktní formulaci o „schvalování územního plánu“, jak se stěžovatel mylně domnívá. Podstatou předem zveřejněného programu zasedání zastupitelstva je, jak již bylo výše uvedeno, informovat (co nejprůhledněji) veřejnost o tématech, která budou na zasedání řešena a projednávána, aby programem případně dotčené osoby mohly zvážit svou účast na zasedání. V daném případě přitom nelze vytknout městskému úřadu nedostatečné, zavádějící či netransparentní vymezení tématu projednávání územního plánu, které by vedlo k vyloučení účasti veřejnosti (včetně stěžovatele). I s ohledem na bezprostředně předchozí průběh přípravy územního plánu, o němž byla veřejnost rovněž informována (viz ve správním spise založená veřejná vyhláška ze dne 22.3.2012 oznamující dle § 52 odst. 1 stavebního zákona veřejné projednání návrhu územního plánu dne 15.5.2012, zápis a prezenční listina z tohoto projednání, písemné námitky veřejnosti uplatněné dle § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona, počítaje v ně i písemnou námitku Mgr. P. B., na niž i sám stěžovatel ve svém návrhu krajskému soudu poukazoval), bylo možno jednoznačně usoudit na skutečnost, že na zasedání zastupitelstva dne 18.6.2012 již bude prezentován (výsledný) návrh územního plánu po jeho veřejném projednání a zastupitelé o něm (případně) budou rozhodovat jedním ze tří taxativně uvedených způsobů v § 54 odst. 2 a 3 stavebního zákona (tedy včetně možnosti návrh územního plánu vrátit k dopracování pořizovateli, jak připomenul stěžovatel).*

Krajský soud zde uvádí, že se tedy jedná o naprosto totožnou situaci, jak v případě MUDr. K., tak také v případě navrhovatelky, jedná se totiž o jednu (stejnou) Pozvánku na 18. zasedání zastupitelstva města Újezd u Brna, které se bude konat dne 18.6.2012 v 19,00 hodin v zasedací místnosti MěÚ Újezd u Brna, kde v programu pod bodem 7. je uvedeno „Seznámení se se strategickým plánem města, územním plánem, plánem dotací, aj.

Po podání vyjádření odpůrcem k návrhu navrhovatelka pak doplnila, že v jejím případě se nejedná o situaci stejnou jako u MUDr. K., a to proto, že ona po celou dobu přistupovala k přípravám nového územního plánu aktivně, zúčastnila se všech svolaných zasedání zastupitelstva a svých práv se domáhala všemi možnými zákonnými prostředky, na rozdíl od MUDr. K., který i dle posouzení soudem na rozdíl od navrhovatelky aktivní nebyl.

Soud uvádí, že s tímto stanoviskem navrhovatelky nemůže souhlasit, neboť pozvánka s programem na 18. zasedání zastupitelstva města Újezd u Brna na den 18.6.2012 byla pro všechny obyvatele Újezdu u Brna stejná a není v tomto případě naprosto rozdílu, zda dotyčná osoba byla v průběhu přípravy územního plánu aktivní či nikoliv, to nijak nesouvisí s pozvánkou ani programem zastupitelstva, v tomto případě konkrétně bodem 7.

Tuto námitku navrhovatelky tedy soud vypořádává tak, že důvodná není.

Pokud jde druhou námitku navrhovatelky, a to **nedostatečné odůvodnění nevyhovění námitce navrhovatelky**, ani s touto námitkou navrhovatelky se soud neztotožňuje.

V Územním plánu města Újezd u Brna vydané dne 18.6.2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna se odpůrce v oddíle 7. Rozhodnutí o námitkách a jejich odůvodnění pod bodem 1. vypořádává s námitkou navrhovatelky takto:

„Tímto podávám jakožto vlastník pozemku p.č. 2312/29, k.ú. Újezd u Brna námitku proti návrhu územního plánu Újezd u Brna, a to v souladu s odst. 2 § 52 zákona č. 183/2006 Sb.

V roce 2009 jsem zakoupila výše zmíněný pozemek za účelem budoucí stavby rodinného domu s tím, že ve stávajícím územním plánu byla a je tato plocha určena pro bydlení. V navrhovaném územním plánu však dochází ke změně využití pozemku, tento pozemek má být součástí zemědělské plochy. Již 2x (23.11.2010 a 30.11.2011) jsem v souvislosti se změnou územního plánu na MěÚ v Újezdě u Brna žádala, aby v případě plochy, kde se nachází i můj výše zmíněný pozemek, nedošlo k žádné změně. Bohužel mi nebylo vyhověno. Protože by změnou, která je v návrhu územního plánu, došlo k výraznému nucenému omezení mého vlastnického práva, došlo by k výraznému snížení hodnoty pozemku a nemohla bych pozemek užít tak, jak jsem při koupi zamýšlela, podávám námitku proti návrhu územního plánu Újezd u Brna.

Tímto rozšiřuji námitku proti návrhu ÚP Újezd u Brna, a to podle § 52 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

Žádám, aby byla posouzena ochranná hráz v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky za můj pozemek p.č. 2312/29, a aby došlo v případě mého a okolních dotčených pozemků ke změně užití v tom směru, aby bylo možné na daném pozemku stavět hned po výstavbě protipovodňových opatření tak, jak je tomu u sousedních pozemků.

Jak vyplývá z vyjádření, nebyl posun hráze s v průběhu přípravy územního plánu řádně projednán. Kdyby k řádnému projednání došlo, mohla být hráz posunuta a užití pozemku zachováno.

Rozhodnutí o námitce:

Námitce se nevyhovuje.

O d ů v o d n ě n í :

„Protipovodňová opatření byly zpracovány na základě rozhodnutí KÚ JMK Č.J. JMK 39810/2008 ze dne 16.9.2008, která stanovuje pro vodní tok Litavy v ř. km 0,000-51,010 záplavové území včetně aktivní zóny, a na základě studie proveditelnosti “Litava” – přírodě blízká protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř. km 5,000 (Měnin) až ř. km 16,000 (Újezd u Brna)“, jejímž zadavatelem bylo Povodí Moravy, s.p., Brno. Rozšířením funkční plochy pro individuální bydlení (č. 5) a posunutím protipovodňové hráze by došlo ke změně výše zmíněné protipovodňové koncepce a také k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu.

„Úprava protipovodňové koncepce v souladu s návrhem rozšíření plochy individuálního bydlení č. 5 budou, po prověření možnosti úprava protipovodňových opatření a přehodnocení aktivní zóny záplavového území, předmětem možné budoucí změny tohoto územního plánu“.

Podle § 172 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

Soud má za to, že s připomínkami žalobkyně opřené o vyjádření, zaslané navrhovatelce 9.5.2012 i stanoviskem ze 6.6.2012 zasílané Městu Újezd u Brna, kdy navrhovatelka požadovala posunutí protipovodňové hráze, se odpůrce v územním plánu dostatečně vypořádal. Na námitku navrhovatelky reagoval tím, že rozšířením funkční plochy pro individuální bydlení a posunutím protipovodňové hráze by došlo ke **změně zmíněné protipovodňové koncepce a také dalšímu záboru zemědělského půdního fondu a uvedl také, že danou věcí se bude dále zabývat, po prověření možnosti úpravy protipovodňových opatření a přehodnocení aktivní zóny záplavového území, když by mohlo v budoucnu dojít na základě toho ke změně územního plánu.**

Z vyjádření ze dne 6.6.2012 soud zjistil, že je to vyjádření zaslané odpůrci na jeho žádost adresovanou dne 18.5.2012.

Ze spisu Krajského soudu v Brně, sp.zn. 66A 2/2013, z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 10As 96/2014-68 vyplynulo, že NSS uvádí, že z tohoto stanoviska Povodí Moravy lze dovodit, že odpůrce v souladu s diskuzí na zasedání zastupitelstva dne 15.5.2012 zahájil zjišťování potřebná k případnému posunutí hráze navržené Mgr. P. B.; *tomuto koresponduje i znění vypořádání námitky v územním plánu.*

Krajský soud v Brně zde uvádí, že s tímto koresponduje i vyjádření odpůrce, v nyní projednávané věci, došlé Krajskému soudu v Brně 25.6.2015 a přílohy k tomuto vyjádření založené.

Soud tuto námitku uzavírá, že z odůvodnění námitky navrhovatelky vyplývá, že odpůrce se stanoviskem Povodí Moravy, které měl k dispozici od navrhovatelky, tedy stanoviska z 9.5.2012 zabýval, neboť si sám 18.5.2012 vyžádal také stanovisko k možnému posunu navržené protipovodňové hráze v Újezdě u Brna, v lokalitě Dlouhé loučky a také tuto námitku navrhovatelky vypořádal a řádně odůvodnil. Z tohoto odůvodnění vyplývá, že stanovisko zaslané navrhovatelce 9.5.2012 i odpůrci 6.6.2012 vzal v potaz a zaujal k němu stanovisko zejména v tom smyslu, že by muselo docházet, pokud by bylo toto stanovisko jednoznačně respektováno, k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu. Uvedl také, že její námitkou se bude odpůrce dále v budoucnu zabývat a bude předmětem nové budoucí změny územního plánu.

Soud tedy vypořádal tuto námitku žalobkyně tak, že také není důvodná.

Pokud jde o třetí námitku, a to **nedodržení zásady proporcionality**, ani s touto námitkou soud nesouhlasí. V tomto případě soud poukazuje na to, že pokud jde o pozemky žalobkyně, které kupovala v roce 2009, věděla, že všechny tři pozemky se nachází v záplavové zóně, což ani nepopírá, a že bude třeba vybudovat protipovodňovou hráz v záplavovém území, což je skutečně veřejným zájmem, když protipovodňová opatření byla zpracována na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje z 16.9.2008.

Je sice pravdou, že navrhovatelka vyvíjela v průběhu jednání o změně územního plánu aktivity v tom směru, aby původně navržená protipovodňová hráz byla posunuta o 80m, čímž by došlo k tomu, že její pozemek parc. č. 2312/29 v k.ú. Újezd u Brna by zůstal zachován v lokalitě pro individuální bydlení a nezměnil se na součást zemědělské plochy.

Je také pravdou, že zde existují dva dopisy, které připouští, za podmínek, které uvádí, možnost posunutí protipovodňové hráze tak, že aby tím nebyl dotčen pozemek navrhovatelky pro individuální výstavby, nicméně jedná se pouze o sdělení s tím, že podrobná technická proveditelnost v těchto dopisech rozpracována není, pouze poukazují na to, že „trasování hráze by muselo být přizpůsobeno dalším plánovaným přírodě blízkým protipovodňovým opatřením, zejména intenzifikaci využití retenční kapacity levobřežní nivy pod obcí Újezd u Brna. V souběhu s tokem Litavy tedy nesmí být hráz navržena v přímknuté poloze, naopak se musí od toku postupně odklánět tak, aby došlo k rozšíření říčního koridoru a do levobřežní inundace níže po toku byl umožněn rozliv. Hráz by se měla od toku postupně vzdalovat až na šířku plochy plánovaných přírodě blízkých protipovodňových opatření“.

Soud uvádí, že z dopisu vyplývá, že by bylo možné jiné řešení, než jak je navrženo odpůrcem, nicméně by zcela jednoznačně muselo dojít k záboru jiné plochy, tedy dalšího zemědělského půdního fondu.

Krajský soud v Brně uvádí, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývají tato stanoviska:

Z rozsudku NSS ze dne 24.10.2007, č.j. 2Ao 2/2007-73 – *Nejvyšší správní soud se při hodnocení zákonnosti změny územního plánu řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti*

a podle okolností konkrétní věci může zrušit jen její část, pokud charakter napadeného aktu takovéto rozdělení umožňuje.

Z rozsudku NSS ze dne 13.5.2014, sp.zn. 6Aos 3/2013 pak soud cituje:

„Nelze souhlasit s krajským soudem v tom směru, že pouhé začlenění pozemku do určité plochy v předchozím územním plánu zakládá jeho vlastníkovu právní nárok, aby seznal z odůvodnění nového územního plánu konkrétní důvody pro odlišné účelové určení daného pozemku, resp. jeho začlenění do jiné plochy (jiná situace by byla, pokud by vlastník pozemku tento dosavadní potenciál využití svého pozemku úspěšně transformoval např. do podoby rozhodnutí o umístění stavby, které by pak bylo nutno při přípravě nového územního plánu zohlednit“.

Z rozsudku NSS, č.j. 1Ao 1/2009-120 soud cituje z bodů 51-52 k výkladu proporcionality:

„Znamená to tedy, že územním plánem může dojít k omezení vlastníka pozemku či staveb v území regulovaném tímto plánem ve větší než spravedlivé míře, a to i bez jeho souhlasu, avšak že otázku kompenzace za to nutno řešit mimo rámec procesu tvorby tohoto územního plánu (jeho změny) postupem popsaným výše. V rámci soudní kontroly procesu tvorby územního plánu (jeho změny) v řízení podle § 101 a násl. s.ř.s. soud zkoumá, zda jsou vůbec dány podmínky zásahu územního plánu do vlastnických práv určité osoby. Soud tedy především zkoumá, zda dotýčný zásah do vlastnického práva má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, a zde je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně ještě k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Shledá-li soud, že některá z uvedených kumulativních podmínek není splněna, je to zásadně důvodem pro zrušení územního plánu v té části, jež s dotýčným zásahem souvisí, umožňuje-li takto omezený zásah soudu do územního plánu charakter tohoto plánu, jakož i povahu nepřijatelného zásahu. Shledá-li naopak soud, že všechny uvedené podmínky pro zásah byly naplněny, není to důvodem ke zrušení územního plánu ani tehdy, jedná-li se o omezení ve větší než spravedlivé míře.“

Krajský soud v Brně pak ještě poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.9.2010, č.j. 4Ao 2/2010-2, týkající se poměření variant v území podle principu proporcionality.

Zbývající varianta přístupové cesty k rozšířenému sportovišti, o níž se navrhovatel zmínil, představuje realizaci nového přemostění v místě stávajícího železničního mostu vedle čerpací stanice pohonných hmot. V blízkosti současného mostu se nenachází obytná zóna, jak bylo ověřeno i při místním ohledání, takže tato varianta se může jevit jako šetrnější způsob vedoucí k zajištění příjezdu ke sportovišti. Podle vyjádření odpůrce ze dne 29.7.2010 by však realizace takové varianty odporovala příslušné technické normě, která by toliko umožňovala řešení vedoucí k vyústění přemostění do stávající parkové plochy Smetanových sadů. Toto tvrzení odpůrce přitom nelze ničím zpochybnit, neboť při napadené části opatření obecné povahy nebyly v průběhu pořizování územního plánu z roku 1997 vzneseny žádné námitky, v důsledku čehož nebyla dána potřeba vypracovat variantní řešení příjezdové cesty k rozšířenému sportovišti, a to např. v místě stávajícího železničního mostu. Pokud by takové varianty byly v souvislosti se schválením územního plánu z roku 1997 vypracovány, mohl by soud případně shledat, že jiná tehdy zvažovaná přístupová cesta k rozšířenému sportovišti by daleko méně intenzivně zasahovala do zájmů, k nimž se má při vypracování územního plánu sídelního útvaru přihlížet, a že tudíž naplánování místní komunikace přes pozemek p.č. 1183/1 v k.ú. Dědice u Vyškova je nelogické a evidentně

*nepředstavuje nejšetrnější způsob vedoucí k zamýšlenému cíli. Takový závěr by soud eventuálně mohl učinit i v případě, kdyby mu navrhovatel předložil variantní řešení přístupu k rozšířenému sportovnímu areálu, které by bylo vypracováno v souvislosti s pořizováním změny č. 13 územního plánu. Uvedený dokument však v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy přiložen nebyl. Proto za situace, kdy zde nebyly k dispozici jiné varianty řešení přístupu k rozšířenému sportovišti a jejich nevypracování nelze odpůrci vytýkat, nemohl soud učinit závěr, že v rozhodné době zde existovala možnost šetrnějšího komunikačního napojení v podobě realizace nového přemostění v místě stávajícího železničního mostu, jež by nevyžadovalo zásah do vlastnického práva k pozemku p.č. 1183/1 v k.ú. **Takový závěr nemůže bez dalšího učinit ani soud, neboť ten k tomu nemá odbornou erudici, a proto se nemůže obejít bez potřebných územních plánovacích podkladů. Možnosti variantního řešení k plánování místní komunikace vedoucí přes pozemek navrhovatele přitom soud nemohl ověřovat ani nařízením znaleckého posudku. Tím by totiž účastníky soudního řízení zatížil značnými náklady a především by nahradil činnost orgánů územního plánování, což mu nepřísluší, neboť v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn toliko posoudit jeho (její) soulad se zákonem.***

Soud tedy neshledal žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že zásah do vlastnického práva k pozemku, jehož majitelem je v současnosti navrhovatel, přesáhl nezbytně nutnou míru, nebo že tento zásah mohl být učiněn šetrnějším způsobem vedoucí ještě rozumně k zamýšlenému cíli. Proto lze učinit závěr, že odpůrce při plánování předmětné místní komunikace dodržel všechny kumulativně stanovené zásady subsidiarity a minimalizace takového zásahu, které byly vymezeny v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1Ao 1/2009-120. Napadená část opatření obecné povahy ve vztahu k pozemku p.č. 1183/1 v k.ú. tak uspěla v pátém kroku algoritmu soudního přezkumu, v důsledku čehož je nutné ji považovat za zákonnou.

Krajský soud uvádí, že odkazuje zejména na poslední citovaný judikát Nejvyššího správního soudu, uvádí, že i v tomto případě, který soud nyní rozhodoval, je situace stejná, kdy možnosti variantního řešení k výstavbě protipovodňové hráze vedoucí přes pozemek navrhovatelky soud nemohl ověřovat, když by tak především nahrazoval činnost orgánů územního plánování, což mu nepřísluší.

Varianta navrhovaná navrhovatelkou na základě dvou dopisů, není variantou, která by byla z hlediska technického zpracována, pouze nastiňuje i možnost případného jiného řešení výstavby protipovodňové hráze. Stanovisko by bylo možno teprve v rámci změny záplavového území znovu vyhodnotit a zohlednit, což by mohlo být předmětem řešení změny přijatého územního plánu.

Soud uvádí, že odpůrce se snaží, jak vyplývá z jednání po vydání územního plánu hledat co nejšetrnější řešení pro samotnou navrhovatelku i ostatní vlastníky pozemků, kterých by se protipovodňová opatření dotkla, jak vyplývá z listinných důkazů založených ve spise.

Vzhledem na všechny uvedené skutečnosti soud uzavírá, že ani tato námitka navrhovatelky důvodná není.

Soud proto návrh dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde pak o náklady řízení, soud rozhodoval dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci měl úspěch odpůrce, byl zastoupen v řízení advokátem a náleží mu odměna za tři úkony právní

pomoci a 3x režijní paušál (za jeden úkon 3.100 Kč + 300 Kč režijní paušál) dle vyhl. č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. července 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová